

**ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கிய
 உரைச்சிறப்புகள்**

**Specialties of Sangam Literary Commentary by Avvai
 Duraisamipillai**

இர.நெப்போலியன்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம் - திருவாரூர்.
**R. NEPOLIYAN, PhD Research Scholar, Department of Tamil, Central University of Tamil
 Nadu, Thiruvarur.**

Abstract

New Commentaries of Sangam literature came with the print tradition at the end of the 19th century. Although these commentaries seem to come from an older tradition, the contemporary and historical background are different from it. From this point of view, Avvai Duraisamy Pillai's commentaries of Sangam literature are very important. In particular, the uniqueness of Tamil, Tolkappiyar's perspective, historical and social background are important elements.

முன்னுரை

தமிழின் செவ்வியல்தன்மைக்கும் கவித்துவத்துக்கும் சான்றாக அமையும் சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பழைய உரைகளாக நச்சினார்க்கினியர், பரிமேழலகர் போன்ற மிகச் சொற்பமானோரின் உரைகளே கிடைக்கின்றன. அத்துடன், பெயர்தெரியாத உரைகளும் சில இருக்கின்றன. தொல்காப்பிய உரை மேற்கோள்களில் உரையாசிரியர்கள் சங்கக் கவிதைகளை விளக்கியும் உள்ளனர். ஆனால் முழுமையாக சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரைகள் கிடைக்கவில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து தமிழ்நூல்கள் அச்சாக்கம் தீவிரமாக நடைபெற்றதன் பின்னணியில் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான்

பெரும்பாலான சங்க இலக்கியங்களுக்கு உரைகள் எழுந்தன. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், செளரிப்பெருமாளரங்கன், இராமரத்ந ஐயர், ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, பொ.வே. சோமசுந்தரனார், அருளம்பலவாணர் போன்ற பலரது உரைகள் இவ்வாறு அமைந்தன. இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு உரைச்சிறப்புகள் குறித்து மு.வை. அரவிந்தன், இரா.மோகன் - சொக்கலிங்கம், பெ. மாதையன் போன்றோரின் ஆய்வுகளும் அமைந்துள்ளன. இந்த ஆய்வுகளினூடாகவும் சங்க இலக்கிய உரைகளினூடாகவும் இருபதாம் நூற்றாண்டு உரையாசிரியரின் உரைகளின் சிறப்புக்களை எடுத்துரைக்கவேண்டிய தேவை இருக்கிறது. அந்த வகையில் ஓளவை. துரைசாமிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கிய உரைச்சிறப்புக்களை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கிய உரைச்சிறப்புகள்

ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை சங்க இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், சமய இலக்கியங்கள் எனப் பலவற்றிற்கு உரை எழுதியுள்ளார். அவரின் உரைகள் விரிவாகவும் பல்வேறு தரவுகளுடனும் ஆய்வுடன் கூடியதாக அமையும். சங்க இலக்கியத்தில் நற்றிணை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு ஆகியனவற்றுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். அந்த வகையில் அவரின் சங்க இலக்கிய உரைச்சிறப்புகளாப் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- பாடலாசிரியன் பெயர் விளக்கப்பகுதி
- பாடலின் கூற்று விளக்கப் பகுதி
- வினைமுடிபு சுட்டல்
- பாடவேறுபாடு தருதல்
- தொல்காப்பிய மேற்கோளாட்சிக் குறிப்பு
- உரை விளக்கப்பகுதி
- புலவர் பெயர் இல்லாப் பாடல்களும் புலவர் பெயர்களும்
- அருஞ்சொற்பொருளும் பொருள் விளக்கமும்
- விளக்கச் சொற்பொருள்

- பொருள் விளக்கமும் எடுத்துக்காட்டும்
- பெயர்க் காரணம் தருதல்
- இக்கால வழக்கைத் தருதல்
- சமுதாய வழக்காறு சுட்டல்
- இலக்கணக் குறிப்புத் தருதல்
- சொல் மூலம் காட்டுதல் - வடமரபை எதிர்த்தல்
- ஒத்த சொற்களுக்கிடையிலான வேறுபாடு சுட்டல்
- ஒத்தத் தொடர்களை எடுத்துக்காட்டல்
- உள்ளுறை இறைச்சி விளக்கங்கள்
- வரலாற்று செய்திகள் அடிப்படையில் விளக்கல்

ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கிய உரைப் போக்குகளின் அடிப்படையிலும் பெ. மாதையன் (Mathaiyan.P. Uraiyial: 2014) கூறிய பகுப்பின் அடிப்படையிலும் இவ்வாறு தொகுத்துக் கூற இயலும். இத்தகைய தனித்தன்மையுடைய ஒளவை. துரைசாமிப்பிள்ளையின் உரைச்சிறப்புகள் இங்கு ஆராயப்படுகின்றன.

பாடலாசிரியன் பெயர் விளக்கப்பகுதி

ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரையின் தொடக்கத்தில் அமைவது பாடலாசிரியரின் பெயர் விளக்கப்பகுதியாகும். இப்பகுதியில் பாடலாசிரியரின் பெயர்க்காரணம், ஊர்க் குறிப்பு முதலியவற்றைத் தருவார். சான்றாக.

காப்பியாற்றுக்காப்பியனார் என்ற புலவரைப்பற்றிக் கூறுகையில், “இவர் காப்பியாறு என்னும் ஊரினர்; காப்பியன் என்னும் பெயரினர். பண்டைகாலத்தும் இடைக்காலத்தும் நம் தமிழகத்தில் காப்பியன் என்ற பெயருடைய பலர் இருந்துள்ளனர். காப்பியஞ்சேந்தனார், தொல்காப்பியனார், எனப் பண்டும், காப்பியன் ஆதித்தன் கண்டத்தடிகள் என இடைக்காலத்தும் காணப்படுவது காண்க. காப்பியர் என்போர் பலர் இருந்தமைபற்றி, அவரின் வேறுபடுத்தவே இவர் ஊரொடு சேர்த்துக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்” (Pathitru Patthu, 1950: P. 25-26) என

விளக்குகிறார். இவ்வாறு பாடலாசிரியர் பெயர்விளக்கப்பகுதி அமைகிறது.

பாடலின் கூற்று விளக்கப் பகுதி

பாடலாசிரியன் பெயர்விளக்கப்பகுதியை அடுத்து கூற்று விளக்கப்பகுதி அமையும். இப்பகுதி பாடலின் பின்னணியை, சூழலை விளக்கித் தெளிவுபடுத்துவதாக அமையும். எடுத்துக்காட்டாக நற்றிணை 9ஆம் பாடலில் 'உடன்போகா நின்ற தலைமகன் தலைமகட்கு உரைத்தது' என்ற கூற்றுக்கு, "களவு நெறியில் காதல் தொடர்புற்ற தலைமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் இன்றியமையாத உயர்நிலைமை எய்தினார். தலைமகனது வரைவு முயற்சியும் தலைவியின் அறத்தொடு நிலையும், கருதிய பயன் விளைவியாமை கண்டு, உடன்போக்கின்கண் இருவரும் உள்ளம் வைத்தனர். சின்னாட்களில் உடன்போக்கும் நிகழ்வதாயிற்று. இருவரும் தனித்துச் செல்லுங்கால், அவர்களிடையே நடைபெறும் சொல்லாட்டு அவர்தம் உள்ளத்தின் உயர்வைப் புலப்படுத்தக் கண்டு, வியப்பு மிக்க பெருங்கடுங்கோவின் பேருள்ளம், அதனை ஒரு பாட்டு வடிவில் புலப்படுத்த முற்பட்டு, 'இக்களவு ஒழுக்கம் என்னாய் முடியுமோ எனக் கலங்கியிருந்த நின் உள்ளம் தெளியுமாறு யாம் இன்று கூடிவிட்டோம்; இனி வருந்துதல் ஒழிக; நாம் செல்லும் வழியில் குயிலாலும் குளிர்பூம்பொழில்களும், சிறுசிறு ஊர்களும் நிறையவுள்ளன; நிழல் காணுந்தோறும் நெடிது தாங்கியும், மணற்றுறைகளில் வண்டலாடியும் இனிது செல்க' என்ற பொருள் தோன்றப்படுகிறது" (Natrinai. 1966: P. 44) என முடிக்கிறார். இப்பகுதி கூற்றை விரிவாகப் பாடலின் பின்புலத்தில் இருந்து புரிந்துகொள்ள ஏதுவாக அமைகிறது

வினைமுடிபு சுட்டல்

கூற்றுவிளக்கப் பகுதியைத் தொடர்ந்து பாடல், பாடலின் பொழிப்புரை பகுதி அதன் பின் பாடலை எவ்வாறு சொல்முடிபு, பொருள்முடிபு செய்யவேண்டும் என்ற வினைமுடிபு பகுதியைத் தந்துள்ளார். சான்றாக,

முழங்குதிரை கொழீஇய மூரி யெக்கர்
நுணக்குதுகில் நுடக்கம் போலக் கணங்கொள
ஊதை தூற்றும் உரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
பூவின் அன்ன வெம் புதுநலன் உண்டு
நீபுணர்ந் தனையேம் அன்மையின் யாமே
நேர்புடை நெஞ்சம் தாங்கத் தாங்கி

**மாசில் கற்பின் மடவோள் குழவி
பேய்எய் வாங்கக் கைவிட் டாங்குச்
சேணும் எம்மொடு வந்த
நாணும் விட்டெம் அலர்கஇவ் வூரே**

என அமையும் நற்றிணை 15ஆம் பாடலை, “சேர்ப்ப புதுநலம் உண்டு நீ புணர்ந்தனையேம் அன்மையின் யாம், நெஞ்சம் தாங்கத் தாங்கி, மடவோள் குழவி கைவிட்டாங்கு நாணும் விட்டேம் இவ்வூர் அலர் எனக் கூட்டி வினைமுடிபு செய்க”(Nattrinai. 1966: P.73) என்று குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு கவிதையை வாக்கியநிலையில் வைத்து வாசிப்பதற்கான முறைமையைத் தருகிறார்.

பாடவேறுபாடு தருதல்

சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பாடவேறுபாடுகள் மிகுதியாக உள்ளன. அந்த நிலையில் தனக்குக் கிடைத்த சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஒப்பிட்டுப் பாடங்களைத் தரும் நிலையில் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளையின் பதிப்புகள் அமைகின்றன.

சான்றாக, பதிற்றுப்பத்தில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பாடல் எண்	ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளைப் பதிப்பு	உ.வே.சா. பதிப்பு
பதிற்.11	12.வலர்பூங் கடம்பின்	12.திரள்பூங் கடம்பின்
பதிற்.42	5.நேர்ந்தோ ரல்லது	5.சேர்ந்தோ ரல்லது
பதிற்.44	17.ஒழுகை யுய்த்தோய்	17.ஒழுகை யுய்த்த
பதிற்.51	18.நறவி னாகுடன்	18.நறவி னாடுடன்
பதிற்.75	9.மருபுல வினைஞர் புலவிகல் படுத்து	9.அரும்பறை வினைஞர் புலவிகல் படுத்து

நற்றிணையில் மட்டும் சுமார் 1500க்கும் மேற்பட்ட பாடவேறுபாடுகளையும் சில பாடல்களில் புதிய வரிகளை இட்டும் சில வரிகளை நீக்கியும் எழுதியுள்ளார். இப்பாட வேறுபாடுகள் எந்தச் சுவடியில் இருந்து கிடைத்தன என்பதையும் அவை ஆங்காங்கே குறிப்பிட்டு செல்கிறார். இவ்வாறு அவரின் பாடவேறுபாட்டுப் பகுதி அமைகிறது.

தொல்காப்பிய மேற்கோளாட்சிக் குறிப்பு

பாடவேறுபாட்டுப் பகுதியை அடுத்து, தொல்காப்பிய மேற்கோளாட்சிப்பகுதி அமைகிறது. உரைக்குரிய பாடலுக்கு ஏற்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தை ஒப்பிட்டு விளக்கும் முறையில் இப்பகுதி அமைகிறது. அத்துடன் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் மேற்கோளாக எடுத்தாண்டுள்ளதையும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐங்குறுநூறு 41ஆம் பாடலில், “பேராசிரியர், தன்பார்ப்புத் தின்னும் அன்பில் முதலை என்பது இன்னும் தலைமகனது கொடுமைக்கு உவமையாயிற்று; ‘வெண்பூம் பொய்கைத்து அவனார் என்பது தலைமகள் பசப்பு நிறம்பற்றி உவமையாற்று’ என்றும், ‘தன்பார்ப்புத் தின்னும் அன்பில் முதலையொடு.....ஊர் கிழவோன் என்றவழி இன்ன திறத்தன் என்றதனாலே இத்தன்மைத்தாகிய ஊர் அனையான் எனச் சொல்லுதலும்’ என்றும், ‘வெண்பூம் பொய்கைத்து அவனார் எனத் தலைவன் ஊரின்கண் உள்ளது ஒன்றனால், தலைவிக்கு உவமையைப் பிறப்பித்தவாறாயிற்று’, என்றும், ‘தன்பார்ப்புத் தின்னு மன்பின் முதலை என்பது தோழி கூற்று; என்னை, அவற்றின் செய்கையெல்லாம் அறியாளன்றே; தலைமகள் பெரும் பேதையாகலின் என்பது (தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் 300-1)’ என்றும் கூறுவர். மற்று, இதன்கண் தலைமகள் பெரும் பேதை என்பது ஒக்குமாயின், அறிவிக்க அறியும் அறிவமைதியுடையால் தலைவி பிறர் கூறிய வாய்பாட்டால் அவனார் என்ப என்று கூறுகின்றாளென்பது எய்துதலால், தோழி கூற்றென்றால் நிரம்பாமையறிக” (Aingurunooru,1957:P.132). இவ்வாறு அவரின் தொல்காப்பிய மேற்கோளாட்சிப் பகுதி அமைகிறது.

உரை விளக்கப்பகுதி

பாடலுக்கான பொருள்விளக்கப் பகுதியை அடுத்துத் தந்திருக்கும் இப்பகுதி மிக முக்கியமானதொரு பகுதியாக அமைந்துள்ளது. பாடலின் ஒவ்வொரு சொல்லையும் தொடர்களையும் அவற்றின் பின்னணிகளையும் உள்ளூறை, இறைச்சி போன்றவைகளையும் விளக்கும் நிலையில் பாடலின் கருத்தை, பாடுபொருளை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளப்பயன்படும் நிலையில் அமைந்துள்ளது.

அருஞ்சொற்பொருளும் பொருள் விளக்கமும்

பெரும்பாலும் எல்லா உரையாசிரியர்களும் பின்பற்றியுள்ள ஒருபொருட் பலசொற்களைப் பொருட்சொற்களாகத் தரும் நெறி இவர்தம் உரையிலும் அவ்வாறே பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. சான்றாக, அலமரல் - சுழற்சி; சூழ்வருதலும் சுழற்சியாகலின், “அலமர லாயம்” என்றார்(Aingurunooru. 64.), பஞ்சாய் - தண்டான்கோரை, இதனை நாராய்க் கிழித்துக் கண்ணியும் மாலையும் தொடுத்தல் மரபு(Aingurunooru.76), குருகு - கொக்கு, நாரை, அகடு - வயிறு (Aingurunooru.81) ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வரலாற்றுச் செய்திகள் அடிப்படையில் விளக்கல்

வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் பாடல்களை விளக்குதல் என்பதும் தனித்துவமான ஒன்றாக அமைகிறது. சான்றாக, ஐங்குறுநூறு 185ஆம் பாடலில் முத்துக் குளித்தல் குறித்து வருவதற்கு “முத்துக்குளிப்பார்க்கு விதிக்கப்படும் வரி சாலபத் தேவை என்றும் இதனைக் குடநாட்டுள் வாழ்பவர் செலுத்தவேண்டும் என்றும் அந்நாளைய அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. என ஆற்றூர்க் கல்வெட்டு அழகாகக் கூறுகிறது A.R.No.432of 1929-30” என்று கல்வெட்டு மேற்கோளைச் சான்றாகத் தருகிறார். (Aingurunooru. 1957:P.458).

சமுதாய வழக்காறு சுட்டல்

செய்யுள் வழக்கில் இருப்பனவற்றைச் சமூகப் பேச்சுவழக்கில் உள்ளனவற்றோடு ஒப்பிட்டு இப்பகுதியில் விளக்குகிறார். சான்றாக, ஐங்குறுநூறு 11ஆம் பாடலில், ‘வயலைக்கொடி’ என்று வருகிறது. இதற்கு, “ வயலை, ஒருவகைக் கொடி, இதனைப் பசலைக் கொடி என்றும், இதன்

தழையை வசலைக்கீரை என்றும் கூறுப” (Aingurunooru: P. 42) என்று சான்றுடன் விளக்குகிறார்.

சொல் மூலம் காட்டுதல் - வடமரபை எதிர்த்தல்

சில தமிழ்ச் சொற்கள் வடமொழியில் திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு தமிழே மூலம் என்பதைத் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிடுகிறார். சான்றாக, நற்றிணை 264ஆம் பாடலாசியரை பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார் என எடுத்து, ‘சாதேவன் என்பது, சகாதேவன் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு’ என்கிறார். ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை, ஆவூர்க் காவிதி மாதேவனார் என்று குறிப்பிட்டு “இச்சான்றோருடைய பெயர் ஆவூர்க் காவிதி கண்மாதேவனார் என்றும், காவிதி மாசாத்துவனார் என்றும் ஏடுதோறும் வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க ஏடும் அச்சுப் பிரதியும் ஆவூர்க் காவிதிகள் சாதேவனார் என்று குறிக்கின்றன. சாத்தனார் என்ற பெயர் சாத்தவனார் எனவும் சாதேவனார் எனவும் பிழைபட்டிருக்கலாம். அகநானூற்றுச் சான்றோர்களில் ஆவூர்க் கவுதமான் சாதேவனார் என்று ஒருவர் பெயர் காணப்படுகிறது. கௌதமன் என்ற வடமொழிப் பெயர் தொடர்தலால் சாத்தனார் என்ற தமிழ்ப் பெயரை வடமொழிப் படுத்த முயன்றார். சாதேவனார் என மாற்றி எழுதியிருக்கலாம். சாத்தனை சாஸ்தன் என வடசொல்லாக்கிய முயற்சி இதற்குச் சான்று” (Nattrinai.1968: P. 1034) என்று குறிப்பிட்டு தமிழ் மரபை முதன்மைப் படுத்துகிறார்.

இவையன்றி, விளக்கச் சொற்பொருள், பொருள் விளக்கமும் எடுத்துக்காட்டும், பெயர்க் காரணம் தருதல், இக்கால வழக்கைத் தருதல், இலக்கணக் குறிப்புத் தருதல், ஒத்த சொற்களுக்கிடையிலான வேறுபாடு சுட்டல், ஒத்தத் தொடர்களை எடுத்துக்காட்டல், உள்ளுறை இறைச்சி விளக்கங்கள் ஆகிய பகுதிகளும் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை உரையின் தனிச்சிறப்புக்களாக அமைகின்றன.

முடிவுரை

ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளையின் சங்க இலக்கிய உரைச்சிறப்பு என்பது சங்கப் பாடல்களை இலக்கியத்தின் அழகியல் அடிப்படையிலும்; தொல்காப்பியத்தின் பின்னணியிலும்; மொழி- இலக்கண நிலையிலும்; சமூக, வரலாற்றுப் பின்னணியிலும் என அனைத்து நிலைகளிலும் புரிந்துகொள்வதற்கான முழுமையான ஒன்றாகவும் தமிழின் தனித்துவத்தை நிறுவும் வகையிலும் அமைகிறது. அந்தவகையில் இவரின் சங்க இலக்கிய உரை தனிச்சிறப்புடையதாக அமைகிறது.

Bibliography

1. Avvai. Su. Duraisamipillai. Nattrinai. Aruna publications. Chennai,1966.
2. Avvai. Su. Duraisamipillai. Nattrinai. Aruna publications. Chennai,1968.
3. Pinnathur Narayanasamy Ayar. Nattrinai. Saivaviddhiyanubalana yanthirasalai. Chennai. 1915.
4. Mathaiyan.P. Uraiyiyal. Pavai Publications. Chennai, 2014.
5. Avvai. Su. Duraisamipillai. Aingurunooru. Annamalai university,1957.
6. Avvai. Su. Duraisamipillai. Pathitrupatthu. Thirunelveli thenninthiya saivasithantha noorpathippu kalakam, Chennai.1950.

